

притягнення керівника до солідарної відповідальності; яким чином та на якій стадії будуть погашатися вимоги кредиторів за кошти, отримані від керівника боржника; чи будуть включатися активи керівника боржника до ліквідаційної маси тощо. Отже, звернення стягнення на майно керівника боржника надасть кредиторам додаткові надії для задоволення їхніх вимог.

Література

1. Абрамова А.С., Духніч О.В. Основні причини банкрутства підприємств України та заходи по запобіганню їх неплатоспроможності. *Молодий вчений*. № 11 (51). 2017. С. 1092.

2. Кодекс України з процедур банкрутства від 18.10.2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2597-19>

3. Постанова Верховного суду України від 30.01.2018 р. Справа № 923/86. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/VS180352.html.

УДК 346(043.2)

Козирєва В.П., к.ю.н., доцент,
Лебединець Є.О., студент магістратури,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

БРИТАНСЬКА МОДЕЛЬ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Україна є відносно молодою незалежною державою з економікою та правовою системою, які все ще розвиваються. Тому надзвичайно важливим є розгляд успішних та вдалих прикладів приватизації у всьому світі, аби навчитися на досвіді інших держав, уникати помилок, які вчинили інші країни та прийняти найоптимальніші рішення, аби приватизація в Україні була прозорою.

У Великобританії протягом майже чотирьох десятиліть після Другої світової війни тривала епоха «гойдалок влади»: всякий прихід лейбористів до влади приводив до націоналізації ряду базових галузей, а змінювали їх консерватори здійснювали денаціоналізацію тих же галузей [1, с. 63].

У 1979 р. у виборах до парламенту Великобританії перемогла консервативна партія, а уряд країни очолила її лідер – М. Тетчер. Відразу після приходу до влади М. Тетчер розпочала одну з найбільш радикальних в історії державного управління країни реформу, яка здійснювалась упродовж її правління та була продовжена наступником «залізної леді» Дж. Мейджором. Реформування державного сектору відбувалося під девізом НДМ (Новий державний менеджмент), в основу якого з великим ентузіазмом було покладено ідею впровадження в державний сектор, зокрема в його традиційну структуру, процедуру діяльності, культуру й імідж, запозичених із підприємницького сектору ринкових механізмів та

концепцій менеджменту [2, с. 40].

Слід зазначити, постулатом концепції НДМ є твердження, що приватний сектор більш ефективний і ощадливий у процесі надання державних послуг населенню, ніж держава. Практичним його втіленням стала приватизація. Найбільш драматичним її проявом у Великобританії став продаж майна, активів. Багато галузей промисловості було перетворено у відкриті акціонерні товариства з обмеженою відповідальністю, частина акцій з яких залишилась у власності держави. Виконання окремих визначених функцій держави було також передано неприбутковим організаціям. З 1979 р. у Великобританії розпочався процес продажу акцій 48 найбільших державних компаній. Приватизація охопила такі підприємства, як «CableandWireless», «BritishPetroleum», «BritishCommunications», «BritishSteel», «BritishAirways», «BritishGas», а також електротехнічні компанії та підприємства комунального господарства [3, с. 5]. В результаті приватизації раніше націоналізованих галузей, а також структурних зрушень в економіці країни в кінці ХХ ст. частка державних підприємств у виробництві і послугах скоротилася до незначного рівня, що не перевищує 3% [1, с. 64].

Основними рисами британської програми приватизації є її поступовість, зосередженість на отриманні державою прибутку, законність та забезпечення нормативного регулювання для кожного окремого випадку і ретельна підготовка кожного продажу. Уряд Великобританії стимулював широке розповсюдження акцій, приділяв особливу увагу їх роздрібному продажу, встановленню знижок на пропоновану ціну, доступності завдяки посередництву банків і широкомасштабним рекламним кампаніям в засобах масової інформації, а також, за допомогою різних програм, стимулюванню покупки акцій співробітниками підприємств і структур, які пропонують акції.

Отже, результати наукового дослідження стали основою твердження, що під час проведення приватизації державного майна головним складником є визначення способів приватизації. Правильно вибраний спосіб приватизації визначає реалізацію намічених цілей як продавців, так і покупців держмайна, та подальшу пер спективу функціонування підприємства в руках нових господарів. Основними результатами процесу роздержавлення під час вибору будь-якого зі способів приватизації є ліквідація державного монополізму і радикальні зміни структури власності, що є передумовами формування ринкового середовища. Правильно проведена політика приватизації сприяє підвищенню економічної ефективності виробництва, зростанню доходів державного бюджету. Важливими аспектами виступають вартісна оцінка підприємства, визначення методики оцінки, а також оцінка значущості підприємства, що приватизується, з економічного та суспільного поглядів. Нові та перспективні для українського ринку способи приватизації – угода

про оренду та контракт на управління, є тимчасовими заходами для поліпшення економічних показників діяльності державних підприємств, розвитку малорентабельних підприємств стратегічного значення, що можуть протидіяти темпам та обсягам приватизації, та потребують подальшого вивчення, вдосконалення, практичного застосування.

Література

1. Ельмурзаєв А.Х. Приватизация в России и за рубежом: сравнительный анализ. URL: http://www.mirkin.ru/_docs/_dumnaya/dis/disElmurzaev.pdf
2. Соловйов В. Особливості реформування державного управління Великобританії. URL: <http://visnyk.academy.gov.ua/>
3. Аналіз іноземного досвіду приватизації та управління державними правами власності. URL: <http://euinfocenter.rada.gov.ua/uploads/documents/.pdf>

УДК 349.6(043.2)

Костицький В.В., д.ю.н., професор,
президент Міжнародної екологічної академії, м. Київ, Україна

ПРО ДОКТРИНУ ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА: ЗМІНА ПАРАДИГМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

У ХХІ ст. глобалізм став сферою, що охопила політичне, економічне життя та охорону довкілля, а сама охорона довкілля перетворилася у невід’ємну складову економічного, політичного і духовного життя сучасного глобального громадянського суспільства – нового суспільного явища, яке характеризується появою політичних і неполітичних інституцій, що об’єднують людей різних країн незалежно від державних кордонів.

У зв’язку із цим необхідно ще раз окреслити уже усталені в науці концептуальні основи сучасної екологічної доктрини [4, 2003; 8, 2018], на якій має ґрунтуватися як державна екологічна політика так і розвиток екологічного права:

– суспільство і природа є системою взаємозалежних підсистем, де природні зв’язки людини і середовища її існування органічно переплітаються з її соціальними, органічними зв’язками;

– в результаті нерозривності взаємодії суспільства і природи ці дві системи утворили єдину глобальну систему «суспільство-природа», яка складається з двох підсистем, що відповідають двом формам взаємодії суспільства і природи — використанню й охороні природного середовища: економічної – спрямованої на використання, споживання і перетворення природи людиною, завданням якої є забезпечення задоволення економічних інтересів суспільства; екологічної – яка виражає екологічні інтереси людини, а отже і всього суспільства в чистому,